

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 66/12
Luxemburg, 22 mai 2012

Hotărârea în cauza C-348/09
I./Oberbürgermeisterin der Stadt Remscheid

Infraacțiuni care se încadrează în domeniile criminalității deosebit de grave enumerate în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene pot justifica o măsură de expulzare a unui cetățean al Uniunii, chiar dacă acesta a locuit mai mult de zece ani în statul membru gazdă

Totuși, o asemenea măsură este subordonată condiției ca persoana să dețină un comportament care să constituie o amenințare reală și prezentă la adresa unui interes fundamental al aceluia stat

Directiva privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii¹ prevede condițiile de exercitare a acestui drept și limitările sale pentru motive de ordine publică, de siguranță publică sau de sănătate publică. Astfel, statul membru gazdă nu poate lua o decizie de expulzare împotriva unui cetățean al Uniunii care a dobândit un drept de ședere permanentă (la capătul unei perioade neîntrerupte de minimum cinci ani), afară de cazul în care există motive grave de ordine publică sau de siguranță publică. Atunci când acest cetățean al Uniunii a avut reședința în statul membru gazdă în cei zece ani anteriori, nu se poate lua o decizie de expulzare decât pentru motive imperative de siguranță publică.

Domnul I., resortisant italian, locuiește în Germania din 1987. Este celibatar și nu are copii. El nu a finalizat nicio formare școlară sau profesională și a lucrat numai temporar în Germania.

În 2006, Landgericht Köln (Tribunalul regional Köln) l-a condamnat pe domnul I. la o pedeapsă privativă de libertate de șapte ani și șase luni pentru abuz sexual, agresiune sexuală și viol, comise asupra unei minore, în vârstă de 8 ani la momentul la care au început faptele. Faptele care au stat la baza acestei condamnări s-au produs în cursul anilor 1990-2001. Domnul I., în detenție din ianuarie 2006, își va fi executat pedeapsa cu închisoarea în iulie 2013.

Prin decizia din 6 mai 2008, autoritățile germane au constatat, potrivit dreptului german, pierderea de către domnul I. a dreptului de intrare și de ședere, în special pentru motive legate de gravitatea infraacțiunilor comise și de riscul de recidivă, și au dispus ca acesta să părăsească teritoriul german, sub sancțiunea expulzării în Italia. Domnul I. a atacat în justiție această decizie.

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Tribunalul administrativ regional superior al landului Renania de Nord-Westfalia, Germania), sesizat în apel, solicită Curții de Justiție să interpreteze noțiunea „motive imperative de siguranță publică” care poate justifica expulzarea unui cetățean al Uniunii, prezent de mai mult de zece ani pe teritoriul statului membru gazdă.

În hotărârea pronunțată astăzi Curtea amintește, mai întâi, că a statuat deja² că lupta împotriva criminalității legate de traficul de stupefiante în grup organizat este de natură să intre în sfera noțiunii „motive imperative de siguranță publică”.

¹ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

² Hotărârea Curții din 23 noiembrie 2010, Tsakouridis (C-145/09).

În continuare, Curtea precizează că noțiunea „motive imperative de siguranță publică” presupune nu numai existența unei atingeri aduse siguranței publice, ci și ca o asemenea atingere să prezinte un nivel de gravitate deosebit de ridicat, exprimat prin sintagma „motive imperative”.

În general, statele membre sunt libere să stabilească, în conformitate cu nevoile lor naționale - care pot varia de la un stat membru la altul și de la o perioadă la alta - cerințele de siguranță publică, în special ca justificare a unei derogări de la principiul fundamental al liberei circulații a persoanelor. Aceste cerințe trebuie interpretate totuși în mod strict, astfel încât sfera lor să nu poată fi stabilită unilateral de fiecare stat membru fără exercitarea unui control din partea instituțiilor Uniunii Europene.

Pentru a stabili dacă infracțiuni precum cele comise de domnul I. pot intra în sfera noțiunii „motive imperative de siguranță publică”, Curtea subliniază că trebuie să se ia în considerare faptul că exploatarea sexuală a copiilor face parte din domeniile criminalității de o gravitate deosebită de dimensiune transfrontalieră, domenii expres prevăzute de tratat³ și în care legiuitorul Uniunii poate interveni.

Or, potrivit Curții, statelor membre le este permis să considere că infracțiuni precum cele care figurează la articolul 83 TFUE constituie o atingere deosebit de gravă adusă unui interes fundamental al societății, de natură să reprezinte o amenințare directă pentru liniștea și siguranța fizică a populației și, prin urmare, să intre sub incidența noțiunii „motive imperative de siguranță publică”. Totuși, aceste infracțiuni pot justifica o măsură de expulzare, numai dacă modul în care au fost comise prezintă caracteristici deosebit de grave, revenind instanței de trimitere sarcina de a face această verificare, pe baza unei analize individuale a speței cu care este sesizată.

Cu toate acestea, eventuala constatare de către instanța de trimitere, potrivit valorilor proprii ordinii juridice a statului membru din care face parte, că infracțiuni precum cele comise de domnul I. constituie o amenințare directă pentru liniștea și siguranța fizică a populației, nu trebuie să conducă în mod necesar la expulzarea persoanei în cauză.

Astfel, în temeiul dreptului Uniunii, luarea oricărei măsuri de expulzare este condiționată de îndeplinirea cerinței potrivit căreia conduita persoanei în cauză trebuie să constituie o amenințare reală și prezentă la adresa unui interes fundamental al societății sau al statului membru gazdă, constatare care implică, în general, existența unei tendințe a individului în cauză de a-și menține în viitor acest comportament. În plus, atunci când o măsură de expulzare este adoptată ca pedeapsă sau ca măsură accesorie a unei pedepse privative de libertate, dar este pusă în executare la mai mult de doi ani de la adoptarea sa, statele membre trebuie să verifice dacă persoana respectivă continuă să constituie un pericol real și actual la adresa siguranței publice și să stabilească dacă de la data emiterii deciziei de expulzare s-a produs vreo schimbare efectivă a împrejurărilor.

În sfârșit, Curtea precizează că, înainte de a lua o decizie de expulzare de pe teritoriul său din motive de ordine publică sau de siguranță publică, statul membru gazdă trebuie să ia în considerare, printre altele, durata șederii individului respectiv pe teritoriul său, vârsta acestuia, starea lui de sănătate, situația sa familială și economică, integrarea sa socială și culturală în acest stat și legăturile sale cu țara de origine.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

³ În conformitate cu articolul 83 alineatul (1) al doilea paragraf TFUE, aceste domenii ale criminalității sunt următoarele: terorismul, traficul de persoane și exploatarea sexuală a femeilor și a copiilor, traficul ilicit de droguri, traficul ilicit de arme, spălarea banilor, corupția, contrafacerea mijloacelor de plată, criminalitatea informatică și criminalitatea organizată.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106